

նելու համար : Փորագրութեան , զարդարանքի , ընդելուզման գործողութիւնները կ'ընէին՝ զանոնց պաղեցընելէ յետոյ :

Պր. Նովէլլի՝ հնութեանց ճշմարիս սիրահար մը ճանչցուած՝ կը գրէր Պր. Փարտոյի այցելատեղորին մէջ՝ թէ իրեն վաճառանոցը մոտած ժամանակ՝ զլուիր կը դառնար . և Ասուա Պեռնար յաճախ կ'այցելէր իրեն՝ անոր արուեստին նախանձելով , որովհետեւ... ըննադարութիւնն՝ իւր գործերուն շատ չի խառնուիր : Փիէրփոն Մոռկանը հոն՝ միայն իւր միլիարատէրի ստորագրութիւնը չէր որ կը թողուր՝ այլ վերջին անգամ երբ եկաւ՝ 1,200,000 ֆրանքէ աւելի ծախր ըրաւ : Մեկնեցաւ՝ յետ ընտրելու 8-900,000 ֆրանքաց արժողութեամբ մեծագին առարկայներ : Բայց երբ Անդիիոյ դեսպանին հետ իւր զնած առարկայներուն վրայ խօսած ժամանակ՝ իմացաւ թէ իրեն ցոյց տուած չէին ամենահազուազիւտ սափոր մը , կայծակի պէս նորէն նոյն վաճառանոցը դիմեց , և իրեն պայծառու փայլակնացայս աչքերը իւր մեծդի քթին վրայէն Փարտոյի վրայ տնկելով , բաւու .

— Դուն ինծի հետ գէջ վարուեցար . զիս ապահովուցիր թէ ամէն բան ցուցեր ես . սուտ է :

— Տէր Աստուած , ես ամէն բան ձեզի ցոյց տուի :

— Իրան :

— Ամէն բան , ինչ որ ունիմ , կամ լաւ եւս՝ ամէն բան զոր կրնամ ծախել . զան զի ես ալ իմ ճաշակս ունիմ , և չեմ փափարիր զիս ձգելու այնպիսի փորձութեան մը մէջ՝ որով պիտի զրկուիմ առարկայէ մը , զոր՝ ձեզի պէս մէկը՝ զնելու համար ամէն միջոց ունի , երբ ուզէ անպատճառ զնել :

Միլիարատէրը հանդարտեցաւ :

— Տեսնենք , Փարտոյ , ո՞ւր է քու թանկագին սափորդ :

Եւ Փարտոյ զանկայ ցոյց տուաւ :

Մոռկան ըննեց , զննեց , ուզեց զիտնալ ուսկից կու զայ և բնէ է զինը :

Ծնարեց զեռ ուրիշ երեք կամ չորս կտոր-

ներ ալ , աւելի փոքր արժողութեամբ , և ամենուն համար միասին՝ 400,000 ֆր. ալ ընծայեց անմիջապէս :

Այնազդժաման Փարտոյ չկրցաւ գրմազրել , և այսպէս՝ հառաչելով բաժնուեցաւ իւր սիրելի սափորին , վերապահելով սակայն ուզածին չափ անոր վրայ հիանալու իրաւունքը , ամէն անգամ երբ նիւ-Երբ երթալու առիթ ունենայ , ինչ որ տարին երեք կամ չորս անգամ կը հանդիպի :

Թարգմ. Հ. Ա. ՑՈՎՈՒԹՅԱՆ

Կ Ր Թ Ա Կ Ա Ն

◆◆◆◆◆

ԴՐՈՌՈՑԱԿԱՆ ԱՌՈՂՋԱՎԱՀՈՒԹԻՒՆ

(Տար. տե՛ս էջ 228)

Ճնշողական մեքենային դիխուսը մասը , քիթաբերնէն վերջը՝ է խաչակը , որ թօքերու օգանուցյ առաջին խողովակն ըլլալով հանդերձ՝ է նաև ձայնի գործարանը :

Խոշակը կապուած է լեզուի արմատին , կը կենայ վիզին մէջ՝ շնչափոլին անմիջապէս վրան , ողնասիւնին ու սրիսրին առջեւ : Զագարածեն է այն , և կը բազկանայ կարգ մը կոճիկներէ , որոնց միտթեամբ կը ձեւանայ տուփիկ մը՝ ուր կը գոյանայ Զայնը :

Այս կոճիկներուն երեք հասն անզոյդ են . անոնց զիխաւորն ու մեծը կը կոստի առափարիկ կամ ասպարաձեւ կոճիկ (Cartilage thyroïde) , որ կիսարաց գիրքի մը ձեւն ունի գրեթէ , և իր վրան կը կրէ տերեւիկ կամ տերեւկաձեւ (Epiglottis) անուն շարժուն կոճիկը : Սա իրը ծածկոց կը ծառայէ խոշակին , և կուլի ժամանակ կը զոցէ անոր բերանը , որպէս զի կերակարի հարաներ իր մէջը չմալորելով՝ ուզգակի երթան իյան որիորը : Առափարիկին ներգեւը կեցած է մատուենակ կամ մատուենէն (Cartilage cricoïde) կոչուած ճանակաւոր՝ բայց ճանակն ետեւ դարձած՝ կոճիկը , որուն անմիջապէս

շարանակութիւնն է շնչափողն՝ իր օղաշար կոճիկներով:

Խոչակը կիսանիք շօշափել մեր զիրին վրայ և մատով զզալ անոր մէկ սար կէտը՝ այրերու քով աւելի ցցնեն, որ ծանօթ է Առդամաններ յորջորջամով:

Խոչակը բացի այս կոճիկներէն՝ ունի զեռերեց զոյ որիշ կոճիկներ, որոնցմէ կը յիշեմ ձեզ Սանգործինեան կոշուած եղջնւրածեւ աջ ու ձախ կոճիկները, որոնք զիրինք իրարս մօտիկ կիցած են մոտանեալի ճանակն վրայ, և ձայնի արտապերամեին և շնչառութեան ժամանակ ունին կարեւոր զերեր:

Խոչակը կազմոյ կոճիկներու իրար միացած են յօգուածներով, և իրենց վրայ կը կրեն շաս մը փոքրիկ զնկերներ, որոնք ձայնի դործագութեան տաեն կը ձգաին ու կը հծիին:

Զայնի բան դործարանը կը բաղկանայ աջ ու ձախ երկու փոքրիկ զնկերէ, առանց իրենց ետենի մայրերավ տանաձին տանաձին Անդարբինեան կոճիկներու արժամախն կարած՝ առջեւի ծայրերավ կա գտն միանալու կէտի մը վրայ, Ասպարիկին ներբին Էջին ամենէն զոգաւոր մտախն մէջ, որ կը համապատասխանէ Ազամաքինձորին:

Այս լարերն իրենց այս զիրքով՝ մասանեակին վրային կը կարեն կ'անցնին, յօրինելով եռանկիւն մը՝ որուն ուուր զագութն առաջ կը հայի և յատակն ետեւ: Այս երկու լարերն են ահա Զայնային լարերը (Les cordes vocales), որոնց ձեւացուցած եռանկիւն միջոցը կը հսկուի՝ Հագուց (Glotte). Հոս է ձայնին բան տեղը:

Չոյնային լարերը՝ խոչակին մէջ քով քովի՝ կը ձեւացունեն կատարեալ յօրթունք մը, որոնք շնչառաւթեան ժամանակ կը բացուին օդին անցըր զիրացունելու, բայց շնչառաւթեան ժամանակ կը զցաւին զարձեալ, այս յրիմունքին թրմանմանը է որ զա-

մէ անկատարներն ալ՝ աւելի թեւերու կամ անգամներու ազմուկ մըն է որ կը հանեն, բան թէ իրապէս ձայն բուռածք: Կատարեալ զգույն միջաներու քավ, զոր օրինակ մը պուռին, կը սկսի արտայացաւմեան միջոց ըլլալ այն, որովհեաւ յառաջ կու զայ յատակ գործարանէ մը, զոր կենդաննին իր ու զածին պէս կը ձայնէ կամ կը լու. ոտկայն հոս ող եղածը ոսոկ աղաղակ մըն է միօրինակ և անփափոխ, սրով միջան իր ներկայութիւնը միայն կը զեկուցանէ: Բարձր զատակարփի կենդաններու քով է՝ որ ձայնը կ'անենայ ճկունութիւն, յատկութիւն մը՝ որպէս կամայական դիտաւորութեան ճշգրտապէս հպատակելու կը յարմարի այն. այսպիսի կենդաններու քով ձայնի կազմութեան համար կը տեսնուի յատուկ և տարրեր դրութիւն մը, որ ոչ այլ ինչ է բայց եթէ շնչողական խողովակի մէկ մասնաւոր աեզրին թրմանն զինակին և այդ թրմանն աեզրին շնչառաւծ օդին:

Բայց մարդուն քովի է միայն, այս, մարդուն քովի միայն, որ ձայնն արտայայտաթեան ամենածկուն և երփնակեղ գործարաններէն ալ զիրազանցն ու հրաշակերար: Անգոմներն իմէն այլիւապէս ձեւեր կ'ընեն, բայց այդ ձեւերով կը բացարեն եւեթ ինչ որ յատուի և ինչ որ պարզ է: Դէմքի զնկերները կիսան այս արտայարաել հզովեկան վիճակներ, այլ ոչ հաւասարիմ ճշգրտմեամբ, մասնաւոնդ որ այդ զնկերներու խոդը, շարժմունքը, շատ անդամ կիսան կամքէ բազուրպին տնկախ կիսպով և զգային գրութեան անգրազարձիկ գրութեան հնարին ինքնարերարար ող աեցի ունենալ, սրով անոնք մորքի խորհարարներուն տեսելի մատնիշը կ'ըլլան՝ քան թէ բուն արտայայտչը: Միայն ձայնն է որ պահանջուած ճշտապահութիւնն և ճկունութիւնն անի մարքի արտայայտութեան ամենակատարեալ ու հաւասարիմ միջոցն ըլլալու. իր այդ յատկութիւնն է որ խօսքը կը ծնի, խօսքը՝ այսինքն յօրաւորեալ ձայն՝ մարդուն միայն սերհական, մարդուն միայն յատկանի:

*
**

Զայնին՝ ասորին զասակարփի կենդաններու քով բնաւ զոյսմիւն շունի, և հազին զգալի է այն՝ նախ միջաններու քով, սրոնց-

*
**

Ի՞նչպէս կը ծնի ձայնը . զործարանային ինչ փոփոխաթիւններ աեղի կ'ունենան առոր յառաջ եկած ժամանակ :

— Զայնը՝ պարզապէս տրդինք է շնչարութեան . երբ ձայն մը արտաքերել ուզուի, ինչ որ կամքին թելագրսաթեամբ կր պատահի, անզգալապէս ուժգնութիւն մը կր արուի շնչարաթեան, որով հաղաքը նոյն շետայի կը նեղնայ, ձայնային լարսրը զբեթէ իրարու կր հային . այդ պահւուն թոքերէն շնչարուած օգը լուսթեան ժամանակի պէս աղաս և անարգել գուրս չի կարենալ ելլալով՝ այլ ծանր ծանր , ձայնային լարերու հանգիստը կը վրզովէ, զանանք իրենց աեղերէն կը շարժէ . այդ շարժումին ազգեցութեամբը կը կծիին անոնք, կը թրթուան անոնց թելերը, որոնք կը ծնին ահա ձայնը . ճիշդ այնպէս՝ ինչպէս մեր շրթունքը ձայն կը հանեն երբ զօրասոր փշտամալ մը Բ կամ Փ տառեն արտասանել ուզենք :

Զայնային լարերու թրթուումին ժամանակ՝ ոչ միայն հազարն է զարծողը, այլ անոր հետ նաև խոշակն իր մէն մի յօգուածներով, կնքերներով . կիսորդն ու թագային զանգուածն իր ամրոզնութեամբ . կուրծքն ու ստածնը, և ասանց հետոզաթեամբ ալ սիրար, փորր, աղիքները : Այս շարամանեալ զործանչութեան միջոցին, ամէն զործարան իր բնական վիճակին մէջ վայրիկեան մը կը կրէ նորանոր շարժումներ և փոփոխաթիւններ, ինչ որ շատ պարզ է հասկնալ :

Երբ ձայն մը հանենք կամ խօս մը արտասանենք, մեր թոքերէն այդ պահւուն շնչարելի օյն՝ հագապային առժամանայ անձկութեան պատճառաւ՝ խոչակին մէջէն զանպազարար անցնելուն, թոքային փշտիկներէն ալ ուշ կը պարպուի, որով ասոնք շուտափոյի՛ կծիումէ պահ մը զիրկ գանուելով՝ թոքերը վաղանցիկ կերպսի ուռած վիճակի մը կ'ենթարկեն . բայց որովհետեւ շատ ու շատ շուտ թարմ օդի կարօս կ'րլլանք, մենք կը սախութիւնք ձայներնիս կամ խօսքերնիս ընդ-

հասելով՝ երկար ու խարունի շունչեր առնել, այն ատեն է ահա՝ որ աւելի շատ բանական մէջ, և թոքային թիւները օդ և արիւն կու զանանալ, լայննալ, որպէս զի կարկարեն մեծնալ, լայննալ, որպէս զի կարենան աեղի ատեն նորեկ օդին և արիւնին և անսնց շատութիւնը պարունակելու ընդունակ լըլլալ: Լուս կեցած ժամանակինս այսպիսի բան չի պատահիր մեր թոքերուն մէջ . օդն ու արիւն իրենց սովորական շափովը կը մտնան կ'ելլան հոն, և եթէ լուսթիւնն երկար տեւէ՛ մինչեւ իսկ կը նուազին անոնց իրենց քանակւթեանը մէջ:

Ուսնք որ շատ կը խօսին, շատ ձայն կը հանեն, անոնք իրենց թոքերը կը մեծցաւնեն, կուրծքերնին կ'ընդպայննեն տակաւ . իսկ անոնք որ քիչ կը խօսին և զրեթէ լուս կ'ապրին, ընդհակառակն իրենց թոքերը կը մասնեն կծկառն, մարած, սմբած վիճակի մը և կ'ըլլան նիշար ու վախտ: Գիտենց որ բարձր ձայնով կարգալը, բարձր ձայնով խօսիլը շատ հին ժամանակներէ ի մեր և այսոր՝ ամենօպտակար միջոց մը համարուած է կուրծքի առողջապահութեան: գիտենք որ մեծ բեմբասացները, հրապարակախօսներն ու նշանաւոր քարոզիչները շատ լայն ու գիրսէ կուրծք կ'ունենան, ու զիանենք նաեւ՝ որ ի ծնէ խուլ-համբերն ալ շատ նեղ, շատ վախտ կուրծքի աէր կ'ըլլան: պատճառով՝ առաջիններուն ձայնային գործարանին յաճախակի աշխատութեամբ՝ թոքերուն հետպէսէ սաացած զարպացումն է, և վերջիններուն ալ այդ գործարանին անաշխատ յուլութեամբ՝ շնչողական մեցնեային ունեցած նիշարութիւնն է կամ՝ անզարդացած վիճակը, որ շատ շուտով կը ոկտիսրապակի, երբ այդ համբերը գիրտական անօրինած սրբի բարերար միջոցներով՝ տակա խօսը արտասանել ուսանին:

Այս է ահա ձայնի արտարերութեան ժամանակ՝ շնչողական և որիշ գործարաններու կրած ազգեցաթիւնները, որոնցմէ պահանջորդակելով՝ այժմ գիրտա կիմանք հասկնալ այն օգտաները՝ զորս Զայնական երաժշտութիւնը կ'առնենայ կուրծքի և բոլոր գործարաններու վրայ:

* *

ի՞նչ զործապութիւններ որ թոքերու մէջ աեղի կ'անենան ձայնի կամ խօսքի ժամանակ, նոյն աւելի առատ և աւելի հսկ աւելի ընդարձակ կերպով կը պատահի Զայնական Երաժշտաւմենան, այսինքն՝ ձայնով երգ մը երգուած պահուն. զի զիացէ՛ք որ Զայնական Երաժշտաւմենն ալ, ձայնային լարերու այդ տարրեր կերպ թրիժուամեները, գարճեալ արդիւնք են շնչարաւմենան:

Երգի ժամանակ՝ երգիմն թոքերն ալ աւելի ուսած, ալ աւելի լիցուն վիճակ մը կ'ունենան, շնչարաւմենն աւելի ծանր, աւելի երկար անելուն, աւելի զանդաղ աւարաելուն համար. սրբիչեաւե թոքերէն գուրս փառած օդը շարունակ ձայնային լարերը թրիժուամենելով, զանոնք իրարու շատ կը մօտեցունէ ու խոչակին անցըը կը զայէ, որով շնչարելի օդն երգաւ առան զեկերելով թոքային բջիջներու մէջ, կը ճնշէ ու կ'ընդլայնէ զանոնք, բայց որովհեաւե երգադն առանց նոր շանչեր առնելու, առանց իւր թոքերուն մէջ թարմ օդ մտցունելու՝ չի կրնար երկար երգել, զի թոքարջիջներու մէջ եղած արիւնը թթուարսուրումենէ արզիլելով՝ կրնայ խեղզամահ րլլալ, ուսափ կը ստիպսի ընդհաա ընդհաա հանգոյցներ առալ իւր երգին, ու այդ առենները՝ խորունկ ու լայն շանչեր առնել, որպէս զի թոքերն հավահրէ և կարենայ երգելն անվաս շարանակիւ. Այդ միջացին է ահա՝ որ անոր կործըը փցոցի պէս շաւա շաւա կ'ելլայ կ'իջնայ, ի՞նչ որ կը նշանակէ թէ ամէն մէկ ելեւէլին աւելի շատ քանակութեամբ ող անոր թոքերուն մէջ մուտ կը գանէ, այսինքն թէ երգիչը լիմաթոք կը չնչէ:

Այս կերպ շնչումը չոտրհւն է՝ որ թոքային բջիջներու մէջ ծալլուած կամ որմքած, անարիւն և հիւանդ բջիջներ եթէ կան, կը բացուին, կ'արթըննան կը սկսին գործել, կենդանանալ, և այսաւ թոքային պարունակութիւնը կամ ծաւալը ընդլայնելով ընդլայնլ:

Զայնական Երաժշտաւմենն այսպէս թոքային բջիջներու ընդլայնումին սահարած առեն, յայսնի է որ շուտափայթ կծկումեն

կը պատճառէ այն մանրիկ մանրիկ զնկերներան, սրսնյցմով հիսուած են՝ ամրողջ թռաբային բլթիկները. Այս կծկումներով այդ զնկերիկները սովորականէն աւելի կ'աշխատին, մարգանքի մը ենթարկուած կ'ըլլան. ուսափ իրենց մէջ աեղի ունեցած քիմիական փոխանակութիւններն առատորին կատարուելով՝ իրենք ալ կը զօրանան, կ'ամրանան։ Թոքարջիջներին զնկերիկներան հետ նոյն հետայն կը կծկումն նաեւ ցնցուցիկներու, ցնցուղներու, խոչակի, շնչափողի ու վիզի և զէմիքի կազմութեանը մէջ մոնադ զնկերները, և նաեւ լանջային վանկակին ներաը և զուրուը և չորսին ու կռնակը ծածկուող զնկերները, և ասոնց միջոցաւ ալ ուսերու ու թեւերու զնկերները ։ Սասանն արագ արագ կ'եկեւէջէ, և այդու ստամբքսի և աղիքներու վրայ կ'ընէ շաւա շուա՛ բայց հեղիկ ճնշումներ, տեսակ մը մարձումներ, սրոնց աւելորդ չէ բան՝ թէ բարերար աղցեցութիւններ կ'ունենան մարուզական ընդհանուր զործազութեան վրայ։

Թոքային այլեւայլ զնկերներու այս կերպ կծկումները՝ շնչողական մեցենային զործունէութեան կու տան վառ կենականութիւնն մը, որիէ ազգակելով և սիրաը՝ ինըն ալ կը սկսի ուսուով կծկումներ ունենալ, շատունել իր տրոփիններուն թիւը, սրով աւելի շատ քանակութեամբ սեւ արիւն կը յզէ թոքարջիջներան մէջ մաքրուելու, և աւելի շատ քանակութեամբ ալ կարմիր արիւն կը ստանայ, մարմարյին ամէն կերպ հիսուածընն մէջ ծաւալելու և անոնց բջիջային կեանըը վերանորոգելու։

Որիան շրջագայութեան այս փումկուաւութիւնն կ'օգտափ անմիջապէս ուզեցելը. անոր մէն մի բջիջներն արագ արագ նոր արիւն ստանալով՝ կը վերազարթիւնն, և այս զարթումնէն՝ բոլոր զայարակներու, ամէն տեսակ զգացումներու կեպտաններն ալ կ'ունենան անդէն ոպեռութիւններ, սր սպնածուծի և բոլոր ջիղերու միջացաւ կը փսխանցուի ամէն գործարաններու մէջ, և անմիջապէս կ'արտայալուով՝ անոնց եաննպան պաշտօնաւորաւթիւններով։

Անհաւատակի թուլին զայէ ձեզ այս պատ-

մածներս, որոնք արդիւնք են այս ձայնական երաժշտութեան, բայց վստահ եղէ թէ ամէն ալ ճշմարտութիւններ են, գիտական ճշմարտութիւններ, զսրու հոյակապ փորձերով հասասատած են՝ թիւս Պէտակ, Մ'տէ, Շարանթիէ, Շառլ Ռիշէ, Տօմիէլ և ուրիշներ։

Ջայնական երաժշտութեան թոքերու, սրբար, աղեղի, կործքի և բոլոր գործարաններու վրայ ըրած ազգեցութիւնն, այսպէս՝ բնաւ չի տարբերիր մարմամարզական ուրիշ կրթութիւններու ազգեցութիւններէն։ մարմամարզութեան պէս գնդերներու կծկում յառաջ բերելով է որ պատմած օգտակարութիւններու արտազրիշ կ'ըլլայ այս։

Ըստ այսմ՝ երգելն առողջապահական գերլինափր միջոց մըն է. թոքերու, խաչակի, կոկորդի և բոլոր զգայարաններու առողջութեան ազգու գարման մըն է : Երգեցողաթեամբ մարդու կարծքը կը մեծնայ, կ'ընդլայնի, կը գիրնայ և ամբողջ մարմինն առողջ կ'ըլլայ. միացելնիդ բերէք պահ մը երգիշներ եթէ կը ճանչնաբ, և պիտի տեսնաց՝ որ անոնց ամէնքն ալ լայն ու պարարա կուրծք անին, Հերքիւլեան կազմուածք մը. երդողներն ընդհանրապէս գիրսակ կ'ըլլան, և պատճան ուրիշ բան չէ բայց եթէ անոնց շարանակական երգերովը թոքային բջիջներու հետակեսէ սոսացած ընդլայնումն, և ասոնց մէջ միշտ տուսածիւն մահան ու շատ արիւն շրջապայիլլ։ Այս իրուութեան ապացոյց են նաեւ մեր քահանաներէն և վարդապետներէն շասերը, սրոնք իրենց աշխարհականութեանը նիշար, վախտ ու ածոյն, եկեղեցական ասպարէզը գրիկէ ժամանակ մը վերջն սկսած են գիրնալ և շափազանցօրէն գիրնալ. ասանկներու համար՝ վիզերէն հաստրցաւ կ'ըսինք և կը կարծենք թէ եկեղեցական ասպարէզին մէջ օրէ օր լաւ կամ բարեկացիկ վիճակի մը աիրանախուն է որ կը գիրնան. շատ սիալ, անոնց առողջ գիրսութեան պատճառը դրամի շատութիւնը չէ, այլ քահանայ կամ վարդապետ ըլլալէ յեաոյ՝ անոնց անենօրեայ երգեցութիւնները, զի այլու՝ անոնք ամէն օր ժամերով շնչաղական մարզութիւններ ըրած

կ'ըլլան, մարզութիւններ՝ որոնք նախ թռչերը կը կենացանացունեն, ապա ամբողջ մարմինին առողջութիւնը կը հաստատեն։

Այս օրէնցով է որ փողոցի շրջան վաճառականները, առասւընէ մինչեւ երեկոյ պառակով կանչելով բան ծախողները՝ կ'ունենան լայն, գեր ու առողջ կուրծք. անոնց պօշչառութը՝ թէեւ զուրկ հաճոյ և ներդաշնակ եղանակարութիւննէ, երբի պէս կ'ազգին անոնց թոքերուն, և արգէն՝ բան է որ խչակը, թոքերը, և այն, ենթարկուին որ և է ձայնական կրթութեան մը, ըլլայ այս երգ կամ պօշտութ, արդինքը միենայն է։

Նորածին երախայ մը կամ փոքրիկ մանուկ մը երբ կու լայ, կը ճէ, կ'աղաղակիէ, զիացէք թէ այլու բնութեան շատ իմաստոն, շատ օգտաւէս մէկ պահանջը կը զոհացնէ. եթէ երախայներու, պղտիկներու լացերը, պօսանները շըլլան, ոչ անոնց ձայնի գործարանը կը զարգանայ, ոչ ալ խօսց՝ ու շնչչի գործարանները. և ի՞նչ են անոնց պօսանները, կանչուըռաելները, ոչ ապաքէն ձայնային լարերը կը թթման զարձեալ այդ միջոցին, ուսանի տեսակ մը ձայնական երաժշտութիւն են անոնք, աեսակ մը երգեր այն, բայց անեղանակ, միօրինակ և զուրկ արտեսափ շաբարներէ։

Ձայնական երաժշտութիւնն այսօր բժըշկութեան մէջ ալ վարմանաբանական սրան շնչի միջոց մը համարուած է. շատ մը նշանաւոր բժիշներ՝ որպէս՝ Լակրանժ, Մ'սոս, Ծըմէ, Կըլնառ, հօքոր բարասան մը սեպած են զայն, շնչողական մեքենայն յատակ մարզութիւններուն (exercices respiratoires) ամենէն կարեւորն ու պիտանին։ Կոկորդի, խոչակի, ցնցղային և թիքային կարգ մը հիւանդաններու, հին ֆառարութի (pleurésie chronique), բուժումին, համար՝ շատ անզամ կը յանձնաբարուի այսօր ձայնական երաժշտութիւնը, և մասյին ու շղային կերպ վիճակներու համար շատ բարեբար, ապացինիշ և բուժիշ յատկութիւններ ընծայուած է անոր։

Յայսնի իմն է և պարզ, որ երբ ձայնական երաժշտութեան ազգեցութեամբ՝ մարմինի զարդարանային բոլոր զրադարձեան

և անոնց պաշտօնավարութիւններն առողջ վիճակ մը հետզհետէ կ'ունենան, հսկեկան գործառնութիւններն ալ բնականարար համբաց կ'ըլլան անոնց, և այն առեն՝ զեղեցին և բարիին ու ճշմարիախն զցացումը և սէրն էր գերազանցապէս իշխալով՝ առաջնորդ կ'ըլլայ այր մարմիններն մէջ:

Չեմ ուզեր զիս աւելի երկարաբանել բացառքաթիւններս, որոնք բաւական ընդարձակ եղան արգէն, և յօւսամ թէ բաւական ալ պարզ և մեկին՝ կարենալու ձեզ ծանօթացանել ձայնական երաժշտութեան առողջապահիկ օպուտները, որոնք մանկավարժական արդի դրամի դրամիւններուն զբիթէ հիմն կամ խարիսն համարուած են՝ ֆիւրէնէլ, Պաւեկո-Շիքուառու քրանուացի նշանաւոր գրիշներէն և նուեւ շատ մը հոչակաւոր բժիշկներէ:

*
* *

Ձայնական երաժշտութեան այլաշափ օգուտներուն անեղեակ ըլլալով այժմ, զուք այլ եւս շատ զիւրաւ կրնուք խմանալ՝ թէ տպայ մը կամ աղջիկ մը երկ փոքր հասակէն սկի երգել սորվիլ, ձայնական կրթութիւններու ու երգերով մեծնալ, նրչափ առողջ թոքերս աէր կ'ըլլայ և նրչափ առողջ կուրծք ու առողջ կազմութիւն կ'առնենայ, միանկամայն ապաս միալով բարյական զաղիր ու նակառութիւններէ, շար հիւնակութիւններէ ու զցային ափարոյժ վիճակներէ, որոնց արխոր օրինակները, ցաւելով կը յայնենմ, պակաս չեն մեր ազգային երկսեռ վարժարաններուն մէջ:

Պարաւոր ենք ուրեմն աճապարել, նախաճախնիքը ըլլալ զպրոցական երաժշտութեան, և մեր կրթական ծրագրին՝ սահմանած, եղանակաւ, ար շատ լաւ է, մեր աշակերտներուն ու աշակերտուհիններուն անհարի եօթը ատրեկանէն սկսեալ՝ երգել սորվիցունել։ Չեմ պահանջներ որ անոնց սորված երգերը բարձր բաներ ըլլան, կունոի, վէռ-

աիի, մօսինիի, Նօրէնի, Ան-Սաէնսի լուրջ նուտղները, Այլայշէն կամ ֆառատէն կտորներ, Մինենօլ կամ թոռավիարան, ոչ. անոնց սորվածը թող պարզ երդեր ըլլան, այնին պարզ երգերը. մանկավարտուղի երգերն ենթէ կ'ուզէք, բայց թող երգն, երդեն միշտ, ամէն օր երգն, զի երգը լաւ սնունդ մըն է անանց. Հերիք է որ երգուած երգերը զւարթ երգեր ըլլան, բարյացացոցիչ, աշակերտնի խանդ տառագ, սիրուը վառող և ուրախ պահուզ երգեր. և աշակարտակին շուտով կարելի կ'ըլլայ հասնի:

Մեր ազգութեանը՝ զպրոցին մէջ օրը ճշշդ հիմն անզամ երգելու սովորաթիւն ունինք. նաի՛ առաւոտեան աղօթքին, ցորեկը ճաշէն առաջ և յետոյ, երեկյան զրուանցին և անզամ մըն ալ արձակիւրզի պահուն. շարթուան մէջ ալ ունինք մասնաւոր ժամեր երգի և եկեղեցական երաժշտութեան զաներս համար, և երկու անզամ ալ կ'առնչուրպաէինք զաշտերը, սոր արձակ համարձակ ազատ օդի մէջ մեր մանկական զւարթ երգերով մեր կուրծքը կը պարարէնիք, և լանձերը, սարերը, ձորիրը, կը թընզացանէնիք: Այսօր ալ ախալէ պէտք է ըլլայ. պէտք է որ մեր մանչ և աղջիկ զպրոցականներուն շատ երգել տանիք, անհուշտ առողջ շափազանցութեան, և թշիկի հսկութեամբ. վարժեցւանենք զանոնք երգելու, երգենք անանց հիտ, և այսպէս մեր զպրոցներու մէջ ասաղջապահութիւնն աւելի օրինաւոր, աւելի կատարեալ ընելու ջանանք. որպէս զի մեր աշխատութիւնները, մեր կրթական ծրագիրները, մանկավարժուկան զրութիւնները մեսեալ տասեր չնան և ապագյին համար ապարիւն շըլլան:

Օր. Եայամէ քրանութիւն իւր Մայրական դպրոց (L'Ecole maternelle) բնափր աշխատութեան մէջ կը գրէ. « Երգերով չէ թէ միայն աշակերտներու թոքերը կամ ձայնի զորաբանը կ'օպաւեին, այլ նաև անոնց բոլոր միւս զպայարանները: Երգն անոնց վրայ կ'ընէ հսկերանական լաւ ազգեցութիւններ, կը մարզէ անանց զպացութերը, զեղցին և վեհին ճաշակը կու ասայ, և կը կրթէ անոնց ականջը, նրբացնելով կը նրբացունէ

1. ՏԸ՛ « Կրթական ծրագիր Ազգ. Վարժարանց » Կ. Պուլս, 1897, էլ 21:

այդ զգայարանքը, որ տեսաթեան զգայարանքին հետ և մանկական հասակի կրթութեան մէջ ամենին մեծ, աւենին կարեւոր դերը կը խաղայ: Երբբ' աշակերտներու մըսային վիճակին վրայ հօր ազգեցութիւններ կ'առնենայ, կը մարէ անոնց ջղագրգութիւնները, կը հանգարացունէ անառակւթիւնները, կ'անհետացունէ անոնց թմրաժիւնը, և կը վարժեցունէ զանոնք օրինակելի կարգապահութեան » :

Ի՞նչ լաւ միջոց ուրեմն մեր աշակերտները զայելու, զանոնք աշխատութեան մզկիլու, որով ահա մի անդամ ընդ միշտ՝ վերջ կը զանան այն սոսկալի պատիմները՝ սրսնց զեռ վարժարաններուն մէջ կը տնօրինաւին՝ յաղնած, զպրացի ախուր միջավայրէն ձանձրացած, անշխատասէր, ծոյլ կարծուած ինել մը աշակերտներու և աշակերտուհներու:

Օ՞ն ուրեմն, մէկդի թողէք այլ եւս հինորէնց միջոցները, զիմեցէք երգին, և երգով հրաշցներ պիտի գործէք ձեր վարժարաններուն մէջ. այդու սիրելի միջավայր պիտի յօրինէք ձեր աշակերտներուն շորջը, միջավայր մը՝ զոր բնաւ թողուլ պիտի շուզներ զիմանքը: Տղամ կը սիրեն երգը, երգելն իրենց երջանկաթիւնն է, անոնց համար բնական պէտք մըն է երգելը, ինչպէս կայտան ու վազելը: կարելի՞ն է երեւակայել մանուկներու համախմբութիւն մը՝ ուր երգ լրցայ: անրնական և անօրինակ բան մը կ'ըլլար այն, տիրատեսիլ կ'ըլլար և սպասոր, կ'ըսէ Օր. Շալամէ, նման պարազի մը՝ որպէս տուններն արեւի երես շահսնային բնաւ:

Մ' յարգելի գաստիարակներ և գաստիարակուհներ, զուր որ հայ մանուկներու, հայ մանկուհներու գաստիարակութեան սուրբ գործին կը նուրիուից, զուր պայսօռունէ ուխտակիր եղէք հետեւելու այս քարոզին, և մեծ կարեւութիւն աւալով ձայնական երաժշտութեան և երգեցութեան, ջանացէք որպէս զի ձեր մանջ և աղջիկ աշակերտներն վարժեցունէք երգի և երգելու. երգի՞ որ բարի է, որ սիրաշէն է, որ վեճ է և առողջարար: Երգել չփափողն՝ իր կազմութեան մէջ տկարութեան թոյներ կը ցանէ աակաւ. բժշկական շատ մեծ ճշմարտութիւն մըն է

Եիլլէրի այս խօսքը՝ թէ Զուր մարդիկը երգ չունին. երգի բարիար զերը շասանց հասկրցած էք Եիլլէր. ջանացէք որ շար շըսուիք, և շարութեան շաւոյի մէջ շառաջնորդէք ձեր հոգածութեան ու խնամքին յանձնուած տըսիդ մանուկները, ապագայի այդ փոքրիկ հայրերը:

Ո՞հա ի՞նչ որ կրցայ պատրաստել ձեզ Դպրոցական Երաժշտութեան խիստ կարեւոր հարցին առթիւ. կը վերջացունեմ զայն այն քաղցր յոյսով թէ յօտարակամ զուք գործադիր պիտի ըլլաք իմ բոլոր ըստածներուն:

Պարտաւոր կի խօսիլ ձեզ նուե գործական երաժշտութեան աղջիցութիւններուն վըրայ. բայց որպէս հաւեւ մեր աղջատիկ վարժարաններուն համար առ այժմ սախովդական պէտք մը չէ այն, թէ կը զուրկ կարեւորութիւննէ, կը խօսաւանամ զայն մեր յաաջիկայ ատարուան զասերուն նիվիլ ընել, և կը փութամ առդ իմ անկենծ չնորհակարութիւններս յայնել ձեզ՝ ձեր այն լուրջ և յարաւեւ ունինդրութեան համար, որով պատացիք իմ փանաքի զասերս:

Տօթթ. Վազար Յ. Թուրութեան

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԻՆ ԱԿԱՆՐԿ ՄԸ

Գատուհանէս զուրս կարկառած կը դիտեմ խօսմը մը տղայց, որոնց ինամբն ինձ յանձներ են. Ճէ հռաւողին գրանձ մանկունք զաւրժամակէմ և ապագարակին վրաս կը սուրհան գէս ու դէն:

Ճեռու ուրախ իւրէն՝ անկիւն մը կըկատ, Զաւոր ծնութիւն աշքերն հողին սեւեաս, Դալարութեանց մէջ զերդ նոճի մը տըրալազամ, Զէր մասակցիր կարգիս ժխորին ընկերաց:

Հասէր մը ճեռքը՝ վար իշայ կամացուկ, Յանկար իրեն՝ գէմին եր աշքին տակ զըրի ... Ընդուաց շատեց կեր՝ պէն տեսքէն շարաշուք ...

Մասովը ուստ տալով իրեն վրաս բերի, « Կ'ուզէս ազնիւ սըտիք մը պատկեր գէմքիդ վրայ, Գնա նկերաց հետ կանչուըսէ և խօսիւ:

Հ. Ա. Տիրութեան